

rodne ali celo umetne in kjer mogoče, zaigrale tamburice. Tedaj šele bi počasi vstajala želja po tečajih, veselje za temeljitejšo delo. Danes pa životarimo in še ne živimo. Šele, ko bo v društvu raznoličnost dela, dovolj spremembe in zo-

pet kaj novega, bo življenje. Gibanje očisti kri in ozdravi telo. Še nekaj: Več kratkih, jedrnatih dopisov iz društev za list; v dopisih manj hvalisanja in opevanja, a več kritike, v kritiki pa več volje pomagati in sodelovati.

V NAŠI DRŽAVI.

Naša vlada pridno pripravlja razne zakone, ki bi naj uredili in izenačili v naši državi pravne razmere in koristili povzdigi gospodarstva. Stopil bo v veljavo novi kazenski zakon 1. jan. 1930. Pripravlja se zakon o hudournikih in kmetijskem kreditu. Zadnje dni so se ministri posvetovali, kako bo dala vlada nasvete in spodbudo, da se odpomore po mirazu in zimi najhujše prizadejim pokrajinam v naši državi.

V DRUGIH DRŽAVAH.

Na čehoslovaškem je prevzel vlado dosedajni vojni minister Udržal. Prvi nastop Udržalove vlade je sprejela zbornica zelo zadovoljivo. Udržal je naglasil, da se bo držal v notranji in zunanji politiki smernic obolevalega prednika dr. Švehla.

Ustanovitve samostojne papeževe države so pozdravile vse velesile in večje države. Glavni tajnik Društva narodov Erik Drumond bo potoval v Rim k papežu. Drumond je katoličan in bo šlo pri tokratnem sprejemu za vstop Vatikana v Društvo narodov.

Beljševiki so prepeljali bivšega komisarja rdeče armade iz sibirskega ujetništva v Carigrad. Trocki je bolan in je njegovo življenje v nevarnosti.

V Španiji bi naj prenehala diktatura. Najprej se bo sestavila prehodna vlada z dosedanjim diktatorjem Primo de Rivero na čelu. Za to vlado bi naj zavladal na Španskem redni parlamentarizem.

Proti novemu predsedniku v Mehiki so se pojavili upori. Vstaši napadajo vlake in streljajo na vojaštvo, ki straži prevoze po železnici.

Sveta Marjeta Kortenska.

Spominski dan 22. februar.

V cvetu mladosti, izredno lepa pride Marjeta v službo k bogatemu, neoženemu plemenitašu. Njena cvetoča lepota, združena z veliko nečimernostjo ji je kmalu v globok padec. Zaplete se v grešno razmerje s svojim strastnim in brezvestnim gospodarjem. Devet let je živela brez vsake misli na poboljšanje v tem razmerju v veliko pohujšanje vsega mesteca in okolice.

Je v tem času božja milost velikokrat trkala prav glasno na srce tako strašno zašle ovce, a strast in udobno življenje, ki si ga je služila s svojim grehom, sta zaprla njene oči, da niso videle grešno-

sti tega ravnanja, in sta zakrknila njeno srce, da je bilo trdo in nedovzetno za božje klicanje. Nazadnje pa je udaril Bog sam v to življenje kakor z bliskom in gromom in mu je napravil konec. Njen gospodar je odšel na daljše potovanje in Marjeta je že nestrpno čakala njegove vrnitve. A namesto njega pribeži nekega dne domov samo njegov psiček, žalostno cvili in laja, jo vleče za obleko kakor bi hotel reči: »Pojdi z menoj!« Nič dobrega sluteč, se odpravi Margareta s psičkom; ta jo je peljal v nek gozd k kupu, ki je bil pokrit s streljo, ki jo je začel razkopavati. Marjeta odstrani streljo in med njo leži tovariš njenega grešnega življenja ves razmesarjen, oblit s krvjo, nekod že nekoliko nagnit. Ko ga vidi Marjeta takega pred seboj, ji šine skozi glavo misel: »Kje je duša nesrečnega? Kaj če je stopila v večnost po takem življenju ne-pripravljen? In jaz sem tega sokriva! Gorje mi, gorje mi!« A porodi se je v duši tudi trden sklep, da hoče zapustiti svojo lahkomišljenost in začeti novo življenje.

Takoj je začela ta svoj sklep izvrševati. Brez vsega odlašanja je zapustila hišo in kraj svoje zapravljenosti mladosti in se je vrnila v domačo hišo. A trdosrčna mačha ji pokaže vrata, češ, taka izgubljena in propadla oseba nima prostora v njeni pošteni hiši. In zopet se ji je približal izkušnjavec, ki je govoril: »Glej, zavržena si! Pa ali še nisi vedno mlada in lepa? Pojdi, služi si s svojo mladostjo in lepoto udobno, prijetno življenje!« Marjeta pa je ostala zvesta svojemu sklepu. Od svojih domačih zavržena je šla s svojim nezakonskim otrokom v bližnje mesto Kortona, kjer je opravila skesano dolgo spoved, nato pa začela spokorno življenje.

Njena lepota, na katero je bila nekoč tako ponosna in ki je bila kriva njene-ga zgrešenega življenja, ji je bila sedaj tako napoti, da jo je uničevala, kolikor ji je le bilo dovoljeno. Z ostrim postom, z bičanjem in z drugimi spokornimi vajami je krotila svoje telo. Boga pa ne-prenemohoma prosila odpuščanja in usmiljenja. In Bog je skesano spokornico tako obiskoval s svojimi milostmi, kakor niti ne svetnice, ki so ostale nedolžne in neomadeževane. Imela je dar prerokovanja in spoznavanja src, dar, da je spreobračala grešnike, ozdravljala bol-nike, da je imela prikazni Matere božje in angela varuha. Na koncu svojega življenja je imela pretrpeti še grozne telesne muke, ki jih je pa vse junaško premagala, kakor tudi razne skušnjave hudega duha. 23 let je živela v tej spokornosti in je umrla 22. februarja l. 1297 po Kr.

Marjeto Kortonsko je predramil iz njenega lahkomišljenega življenja pogled na že gnijočega, razmesarjenega zapeljivca. Danes je takega življenja, v katerem je živela Marjeta, veliko. Kar

pa je najžalostnejše in najhujše je to, da že toliko ljudi razjeda pogubno mišljenje: »Kaj je pa na tem življenju hudega, zakaj ne bi bilo dovoljeno?« — A treba je napraviti le nekaj pogledov, pa človek mora videti, kako tako življenje ni nič hudega, kako je dovoljeno.

Sedaj v postnem času nam kaže Cerkev trpečega Sina božjega, vsega razbičanega, krvavega, opljuvanega, na križ razpetega, v groznih mukah umirajočega. In sv. pismo tako jasno govori: »Bil je ranjen zavoljo naših grehov in raztepen radi naših hudobij.« Ko bi le hotel človek pogledati z vso resnostjo trpečega božjega Sina, kako bi mogel govoriti: »Kaj je na takem življenju hudega?«!

Drugo postno nedeljo nam kaže Cerkev spremenjenega na gori Tabor. Kristus v snežnobeli obleki s kakor solnce svetlim obrazom je podoba, ki kaže, za kako lepoto je odločena tudi vsaka kristjanova duša. A kako je duša, ki naj bi se svetila v tej krasoti, po lahkomišljenem življenju oblatena, oskrunjena, ranjena, polna najgrše gnilobe. In življenje, ki dušo tako oskruni in upropasti, bi ne bilo nič slabega?!

Seveda je danes že veliko ljudi, ki jim je trpeči Sin božji, ki jim je oskrunjena človeška duša deveta briga. Tem pa bi pokazal nekaj drugega. Pokazal bi jim številne sobe po bolnišnicah, peljal bi jih v umobolnice, pokazal bi jim vse gorje, ki je v teh prostorih, pokazal bi jim vse one, ki so radi lahkomišljenega življenja le še žalostne razvaline, ki radi tega življenja gnijejo in razpadajo pri živem telesu. Ti prizori kažejo, kako je »človeku vse dovoljeno«.

In pokazal bi jim razmesarjeno družino današnjih dni, družine, ki jim seka vedno hujše rane današnje lahkomišljeno življenje. Ta grozni ranjenec, te nesrečne družine današnjih dni govorijo, kako je »človeku vse dovoljeno«.

Ne, življenje kaže korak za korakom: »Vse, kar je proti volji božji, rodi nesrečo. Zato ne more biti vse dovoljeno.«

Papeževa zlata maša. Ker obhaja letos sv. Oče Pij XI. svoj zlati maš, se je sedma obletnica njegovega kronanja papežem v torek, dne 12. februarja, po vsem svetu praznovala z velikimi cerkvenimi slovesnostmi. Po vsej naši državi se je ta jubilej slovesno obhajal pretečeno nedeljo, dne 17. februarja. Katoličani slavijo zlato mašo svojega najvišjega poveljavarja še s prav posebnim veseljem, ker je prišlo te dni do sporazuma med apostolsko Stolicco in italijansko vlado in se je papeštvo oprostilo nevrednega položaja, v katerem je bilo od leta 1870.

Delo za krščanski tisk. Velika skrb vseh papežev zadnjega časa, tako tudi sedanjega, je krščanski tisk, ker je ta velik moderen apostol za Kristusovo stvar. Posebno vneto so delovali za krščanski tisk v pretečenem letu v Belgiji. Udeleževala so se tega dela predvsem mladinska društva, veliko so storili delavci in pa žene. Takega dela je tudi pri nas še veliko treba!

Rusija v boju zoper Boga. Sedanjí vlastodržci na Ruskem delajo na vse kriplje, da bi iz duš ruskega naroda iz-